

1874-08-10

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

H.C. Aggersborg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 108 nr. 1

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 108 Nr. 1

Viborg 10 Aug 1874.

Kjære Onkel Kristian!

Tusin tak for dit brev, det glædede mig, for jeg havde rigtignok ikke ventet svar på de par linier. Der er rigtignok gået en god stund siden så du trode vel jeg havde glemt dig, men jeg har ikke rigtig haft noget at skrive om. Men idag var jeg en tur i Hald som jeg skal fortælle dig. Da jeg vågnede om morgenen så jeg til min forbaaselse at det næsten var klart vejr, for i den sidste tid, har det næsten stadigt været gråvejr, så jeg kan slet ikke komme ud, men må nøjs med at male i en forresten meget male ristke have her i byen. Jeg stod da op, drak te og gik ud at se på vejret, vinden havde vendt sig, den var sydøst, jeg besluttede derfor at gå til Hald, gik hjem laende mig til, og travede afsted med min Malerkasse. Jeg valgte den side af søen, som er lige over for lejren og gården,

og gik der en rum tid for at finde en eller
anden ting at male, plukkede nu og da et
blåbær, og frydede mig over at vejret endnu
holdt sig godt. Men aller bedst som jeg gik
forbi en stor myrte træ næsten helt med ved
vandet, mellem frodige blomster og lang lys
så jeg en huggorm langsomt glide hen til
sigt hul. Ha ha tænkte jeg, listede mig
stygnsomt tilbage, skar mig i en fant
en klep med en kløft i enden og sneg
mig langsomt hen mod hullet, den lå
endnu halvt ude men da jeg stødte efter
den krøb den ind. Jeg gik da hen at begynde
at male, jeg havde nemlig endelig fundet
et passende motiv, en stub helt overgødt
af frodige planter, kun et par tørre grene
var tilbage, (ude i vandet). Selvfølgelig turde
jeg ikke binde an med, men angav det
kun ganske lidt, og begyndte så at udføre
grenene, men da jeg havde siddet mig
træt, syntes jeg det var passende at se lidt
til huggormen, hvortil jeg gik oven om den

Skærende jeg sad ved, skæppen var nemlig
ved fodan af en sådan, da jeg havde gået
et par skridt, så jeg ned, og lidt foran
mig lå der nok en Kluggorm, jeg lagde forsigtig
malen fast men ikke den vægnede og smuttede
næse, vel stødte jeg ists den men nok var den.
Da jeg kom hen til det første sted så jeg
at den gamle rade, og var nu heldigere,
i det jeg ramte den på halen da den vilde
smutte bort, den sled og væsede, krøb ud at
huldet og haugtede sig fælt, men forgæves, jeg
trykkelde til så godt jeg kunde, dog endelig
slap rade ind i et andet hul, for jeg turde
ikke flytte støkken længere ud mod hovedet,
da den så blev fri et øjeblik, og hvor den
var holdt den kun depret uden at jeg kunde
gjøre den noget. Da den var borte gik jeg
strakes hen og skar mig endnu en kepp, for
at kunde spadserere op ad ormen skridt for
skridt vis det skuld blive fornødent som sidst.*
Jeg malde så lidt endnu, og mens jeg sad
stille ved arbejdet, bløj der tre vild under øje.
* Thvilket det dog ikke gjorde, spæden smuttede ind da jeg kom.

Før jeg malte igen havde jeg forresten tagt
mig et bad i søen, men skøndt denne er
klarende end Viborg sø, mærkede man
dog at den var fersk. Om sidst pakkede jeg
sammen, og så på hjemvejen til omredet,
den var tom jeg så ikke omme mere den dag.
Jeg skryttede mig nu hjem da det trak op til
regn, på vejen traf jeg en fydder karl, som
også skulde til Viborg, og da vi fulgte
adt, måtte jeg diske op med alt muligt,
især om Kjøbenhavn kunstleri og omaleri,
hvilket midttrøste jeg ikke altid kunde være på.
Da han hørte jeg malte billeder fortalte han mig
at han havde set nogle det var vist i Randers
der var så nydelige, til en snes skilling stykket.
Da jeg kom hjem drak jeg te og nu sidder
jeg her og skriver, og vil nu slutte med
nisket om at i alle må have det godt.

Lev vel og hils alle, din hengivne

